

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 17.

Tredagen den 24. April.

1857.

Fjæderkræets Behandling.

(Fortsættelse fra No 16.)

De gulbenede Kyllinger baade Hanner og Hunner kan man slagte, da deres Kjød aldrig bliver saa godt som de andres. Hvad Fjædrenes Farve angaar, saa er den ligegyldig; Nogle foretrakke de rent hvide, Andre de rent sorte. Blaagraa Høns turde dog i enhver Henseende være de bedste. Unge Høns maa enten steges eller koges. Hanen foretrakkes stegt, Hønen giver en velsmagende kogt Ret. Ældre Høns koges enten for at spises med Flest til, eller de benyttes alene til Kjødsuppe. Kyllinger ere aldrig mørere end naar de slagtes lige før de skulle tilkøves. Benyttes de ei stegt, bør de hvis Veivet er koldt nok hænges en 3 a 4 Dage i Epistammeret. Gamle Høns bør hænges en Uges Tid for at blive tilstrækkelig møre. Mærkerne paa fede Høns, naar de ere ilive, ere at Dyrstet er fyldigt og Dagtroppen kjendes tyk, fed og fast. Skindet paa Dugen bør være tykt og fedt, ligesom der bør findes Fedt under Vingerne. Hvidt Kjød bør altid foretrakkes, skjønt Fjæderkræhandlere paastaar, men med Urette, at gulskindede Kyllinger give desikat Steg.

Strax Græsset begynder at gro om Foraaret vil velbehandlede Høns gjerne være ude i Solskinnet og pille de spede Blade og de til Liv og Bevægelse komme Mark. Ved Faaraarsføden og det gode Veir sig vil deres Kamme snart begynde at blive røde og deres Fjædre saa en skinnende Farve. Naar de begynde at falde, er det Tegn paa at deres Værpetid nærmer sig.

De Høns der tidligst begynde at lægge Æg ere ogsaa først færdige til at ligge, men man maa ikke tillade enhver Høne at ligge, ligesom Hønen ikke tillades at ligge hvorsofhelst. Rugehønfene bør altsaa ikke tages i Fæng men vælges. De unge bør være rolige, ikke lette at skræmme og heller ikke vidtsarende. De maa have fuld og tyk Fjæderbedækning, at de kunne bedække Æggene vel og ruge Ungerne fuldkomment. Høns, der allerede have vist sig som gode Riggere og Rugere, hverken uvoorne eller altsor angstelige for deres Unger, bør foretrakkes. Dog bør altid en ung Høne ogsaa tillades at ligge hver Vaar, at man ikke skal blive opraad, naar de gamle gaa af. De for Rugning bestemte Æg bør udvælges med Omhu. Datoen, hvorpaa de ere værpede, bør skrives paa dem, og ved Udvalget bør Omsyn tages til at de ere fuldkomne friske — det er værpede for kort Tid tilbage

— store, veldannede, aldeles æggeformige, enkelte, saa de ikke se ud som om to smaa være satte sammen, hverken for tynde eller for tykke men glatte i Skallen. Materien bør næsten aldeles fylde Skallen og være lige og jævnsfagtig foran tændt Lys. Røvnite Undersøgelser sfer bedst ved den saakaldte Lyfen.

Det paastaas at man efter Luftblærens Stilling i Ægget skal kunne se om den vordende Kylling bliver Han eller Hun. Indtager Blæren saaledes noget tigt Spidsen af Ægget (altdi i dets bredste Ende) saa er det Hane, men ligger Blæren paa Siden af Spidsen saa er det Høne. Denne Sagttaggelse antages at medføre Sandhed, men i hvilken Udstrækning vides ikke. Derimod er der ingen Tvivl om, at jo længere et Æg er bleven udsat for Luftens Paa-virkning, saa det er bleven fordærvet eller dødt, desto mere tillager Blæren i Omfang derved at Luften absorberes gjennem Skallen ligesom ogsaa ved Materiens Uddunstning gjennem Skallen, hvorved Luften saar større Rum.

Man har ogsaa gjort den Bemærkning at Blæren i Ægget skulde være et sikkert Tegn paa, at Ægget er frøet, men dette er ikke troligt, da Æg ere befundne at have Luftblære, hvor der aldrig har været Høne paa Gaarden. Forresten kan Spørgsmaalet om Ægs Kjon ikke være af synderlig Interesse paa en Gaard, hvor enhver Kylling har sin Værdi, hvad enten den anvendes til Føde eller paasettes.

Enten lægges Hønen paa 11 eller 13 Æg. Der er større Sandsynlighed for at det første Æl bliver lykkeligen ruget end det sidste, da saa Høner kunne fuldstændigt bedække saa mange som 13 store Æg. Endnu i vore Dage tror man paa Rigtigheden af at lægge Hønen paa et ulige Tal. Denne Praxis maa være opstaaet saaledes, at naar et Æg tillodes at raadne, saa havde man altdi et lige Tal eller saa og saa mange Par Kyllinger tilbage.

Lige saa vigtigt som Udvalget af Høns og Æg er Stedet, hvor Rugehønen skal have sin Rede. Den bør hvile paa en blød Straamatte eller ligge i en Kasse eller Kurv. Hensigten med dette Fundament er at hæve Reden tilstrækkeligen op fra Grunden for at holde den tør og gjøre den saa meget indhvøvelv at ikke noget Æg skal reskere at rulle ud. En Kasse eller Kurv passer ogsaa godt for Reden, men Hjørnerne og Bunden bør da stoppes vel med Halm, at ikke Æggene skulle rulle ned i Hjørnerne eller de just tilkomne Kyllinger falde ned i dem. Selve Reden bør gjøres af myg, kort Havrehalm, og saa vid, at Hønen har fuldkommen Rum i den ikke alene for Kroppen men ogsaa for Halen. Naar

Hønen holder Halsen bøjet under Rugningen saa ligger den ubequem, og dette bør man mærke sig, da Næderne i Ualmindelighed gjøres for smaa. Gulningen, som Fuglens Kropp indtager, bør ikke være større end at Fuglen netop fylde dem, men Nædets Sider og Grund bør som sagt vide sig ud, at Hønen har frit Rum omkring sig og er høvet fra Grunden. Næderne bør være aldeles adskillede fra hverandre, da Biggehøns i samme Rum ikke sjelden fare op og søge at drive hverandre fra Næderne.

Har Biggehønen været vant til at væpne i Høns-huset eller andesteds og man vil have den til at rugge eller af Hønspladsen forskjelligt Sted, saa maa man lokke for den, for at faa den til at ligge, men forlader den Næden, naaget den viser Tegn paa at ville ligge, saa er det bedre rent at lade den gaa og vælge en anden end at udsætte Klækningen for et mislykke.

Et Par eller nogle faa gamle Æg lægges først i Næden, hvorpaa Hønen lokkes hen at ligge. Mad og Drikke stilles ved Siden af. I to eller tre Dage ligger den paa Næden for at varme den vel igennem, førend de til Rugning bestemte Æg lægges under den. Viser den Tilbøielighed til at ligge og er Næden bleven varm, saa tages de gamle Æg bort og de udvalgte Æg fra 11 til 13 lægges under den. Hønen tillades at ordne den paa sin Maade, hvilket den udfører med Neb, Fødder og Kropp idet den lægger sig bredt ud for fuldkommen at bedække samtlige Æg. Tiden til at lægge Høner bør vælges om Aftenen, da den naturlige Lykt til at sætte sig op og hvile er tilstede. Morgenen efter viser det sig, om Hønen vil ligge stadigt paa Næden.

Det er ikke usædvanligt, at Hønen lægges til hvilkensomhelst Tid af Dagen, selv midt paa lyse Dagen, da man kan være ganske vis paa, at den vil gaa af for at freise omkring. For at forhindre dette stilles en Bolte over Hønen saa den faar det mørkt. Men over denne Behandling bliver den naturligvis bange og bryder sig ikke om Æggene men knækker endog flere af dem under Anstrængelserne for at komme ud af Fangenskab. Under Rugtiden bør Hønen tilses regelmæssigt hver Dag og forsynes med frisk Føde, Korn og rent Vand. Den for-tærer ikke meget under Rugtiden, 3 Uger. Hver anden eller tredje Dag bør Ekskrementer Fjædre v. omkring Næden og paa Gulvet feies op og bæres bort saa Stedet er rent og tørt. Efter 3 Ugers Forløb kan man vente en Bevægelse blandt Æggene, og har Hønen lagt rigtig stadigt og Beiret er mildt, saa er det ikke umuligt, at Høvederne af en 2 eller 3 Kyllinger for den Tid vil stikke op mellem dens Fjædre. Hønen maa ikke forstyrres medens Kyllingerne forlade Æggene eller for de alle ere komne vel ud og ere tørre. Ethvert Forsøg paa at kløve Skallen dræber usejlsbarligen Kyllingerne og ethvert Forsøg paa at pille Stykker bort af en brudt Skal bringer Kyllingen til at bløde.

Hankyllinger adskille sig idet samme de komme ud af Ægget fra Hønskyllinger ved at deres Høveder ere større og Ben stærkere.

Det er godt at give Kyllingerne, naar de ere vel ude, lidt Drikke, hvilket sker ved at tage dem en for en og dyppe deres Neb i rent Vand. Der-

paa sættes paa en flad Saal Mad til dem bestaaende af smuldreret Brød og Havremel og en flad Skaal med rent Vand. Hønsens Føde bestaar af Korn eller tyk Havregrød, kogte Poteter og Vand. Kyllingerne bør tilses hver tredje Time og forskjel- lig Slags frisk Føde gives dem for at faa dem til at æde ofte og godt. Deres Føde bør være haard Havregrød, opsmuldrerede kogte Poteter, Grøp og halve Byggryn. Kvantiteterne hver Gang kan være smaa men Føden maa altid være frisk og Vandet rent. Matten, Karret eller Kurven tages nu bort, og selve Næden lægges paa Gulvet, Hældingen belægges med Halm, for at Kyllingerne kunne komme op i Næden til Matten. 24 Timer efterat samtlige Kyllinger ere fremkomne vil Hønen prøve paa at føre dem ud af Næden og dette kan tillades, hvis det er tørt Veir og især hvis Solen skinner. Regner det holdes den bedst inde med mindre et Skur er i Nærheden hvor Yngelen kan bevæge sig nogle Døgn. Nævnte strange Tilfyn og Fodring vedvarer en 14 Dages Tid eller indtil Fjædre paa Hale og Vinger begynde at sprætte. Efter denne Tid maa Kyllingerne anses for at være udenfor al Fare og Tilfynet altsaa overflødig.

Kyllingerne erholde derpaa 3 Gange om Dagen Mad bestaaende af Grød eller kogte Poteter, saalange de have. I Mangel af Poteter er haardkogt Havregrød til enhver Tid den bedste Føde for Fjædetræ, naar den gives i smaa Portioner af Gangen.

Hil Hønsene raade sig Sommeren igennem vilde de lægge Æg og rugge ude. Om ogsaa dette er det naturligste, kan man dog ikke stole paa Udbyttet naar saadan Frihed gives dem; thi dels kan Beiret være uheldigt og endnu oftere vilde Høns rugge i Utide naar det er for tidligt eller for sent paa Aaret.

Kyllingerne gaa i 6 Uger med Moderen. En god Høne, som har klækket tidligt, bliver fed medens den gaar med dem, og begynder snart igjen at lægge Æg.

Flere grusomme Experimenter bruges for at hindre Hønen i at ligge. Man dypper den saaledes for nogle Sekunder i Vand, napper Fjædre af den o. s. v. Men disse og lignende barbariske Midler ere til ingen Nytte. Det eneste virksomme Mid- del, hvormed ei er forbunden Plage for Dyret er at sætte det i et mørkt Rum og der lade det være uden Mad og Drikke i 2 Dage og Nætter og i haardnakkede Tilfælde endnu den tredje Dag. Den simpleste Maade hvorpaa dette udføres, er at anskaffe en Del lette Trælar, der i Bund og Sider for Tilgang af Lufts Skyld ere gjennemboede saaledes at Hønen ikke kan se gennem Hullerne, og netop saa store at Hønen kan staa opreist i dem. Stilles et saadant Kar med Bunden opadvendt over den enkelte Høne i et roligt Udhus (ikke i Høns-huset) i den angivne Tid, saa taber den Lykten til at ligge. Det er ellers ikke ualmindeligt at et stort Kar hvalves over flere Høns saaledes at det staaar lidt paa Kant for Luft Skyld. Derved faar saameget Lys Indpas, at Hønsene se at staaes og ofte komme de frem med staaede Høveder; undertiden har en af dem ogsaa sat Livet til.

Hønen kan ogsaa lægge Æg medens den gaar med Kyllinger og har den sit særskilte Nede, forlader den Kyllingerne, naar Liggelysten opkommer. Om ogsaa Æggene regelmæssigt tages bort indfinder dog Liggelysten sig til bestemte Tid og da anvendes ovenstaaende Afvenningsmiddel.

Høns fælde sine Fjædre om Høsten. Medens dette staar paa maa man passe at de have det varmt om Natten.

Efter som Vinterhuset er varmt til begynde Hønsene at værpe, sædvanligen fra Marts til Oktober. De lægge ikke Æg hver Dag, det vil sige hver 24 Timer, men nogle hveranden Dag, andre to Dage af tre. De værpe gjerne to Dussin i hver Tur, høre saa op i to eller tre Uger, værpe atter to Dussin og saa fremdeles. I Marts og April værpe de flittigt. Efter hver Tur ville de ligge.

Det er Hønsfægens daglige Pligt Sommer og Høst igjennem at samle Æggene.

Saa snart det mærkes at Hønen vil begynde at værpe, bør den saa en Nede paa et roligt og passende Sted, og naar den fra først af vænnes til Neden, værper den altid der siden, naar den ikke forstyrres. Men der behøves ikke særskilt Nede for hver enkelt Høne, da flere Høns ville værpe i samme Nede. Saa paaholdne ere de paa den bestemte Nede, at man ikke sjelden ser to Høns samtidig indtage samme Nede. Med Undtagelse af i Hønseshuset vil Hønen ikke have Neden paa det flade Gulv. Den bygger stedse i Staldkrybber, Troer, i Lader paa Toppen af Halmene o. s. v. men gjerne altid oppe fra Grunden, og hvor den selv vælger Nedet er man sikker paa at den regelmæssigt værper.

Hønsfægigen maa efterse hvert Nede og daglig samle Æggene. For paa en Gang at samle det største Antal uden at forstyrre Fjærkrævet vælges Eftermiddagstimen mellem 2 og 3, forend Fuglene begynde at sætte sig op. Et Nedeag eftertares i hver Nede, da det er vist at Hønsene heller ville værpe i Neder med Æg end uden, uden at de derfor ruge tidligere eller bedre. Med en Haandkurv og en kort Stige finder og samler Pigen Æggene. Om trent 10 Æg veie 1 P.

Hunde og Børn maa strengt afholdes fra at løbe efter Værpehøns, da de ved Jagningen og Frygten stille sig ved Æggene, forend de have faaet Skal. Skulde Høns, som man onsker Afkom efter, lægge Æg som kun halvt er bedækket med Skal, maa de for at bevares bedækkes med Papir og Gummii eller med Gibblister.

Angaaende Æggs Form har man iagttaget at hver Høne har sin bestemte Særegenbed for Æggenes Form, Farve og Størrelse, som aldrig forandres saalange den lever og er frisk, og som den vante Æggsamler kender ligesaa godt som sin Nærmostes Haandskrift. Nogle Høns lægge glatte, flødefarvede Æg, andre skrubbete, falkede eller kornede.

Hvad enten Æg skulle bruges i Huset eller sælges bør de behandles saa de ikke tabe Friskheden. Dette opnaaes ved at hindre Luften fra at gjenne trænge Skallens Porer og Blommen fra at komme i Berørelse med Skallen.

(Fortsættes.)

Udsalg af forædlede Svin.

Dr. Kasferer Samuelsen's Etablissement til Svineavlens Fremme er maasse ikke D^{hr}. Landmand ukendt. Efter Meddelelse fra ham har han i flere Aar interesseret sig for Svineavlens Fremme ved Anskaffelse af Tillægsdyr af de fordelagtigt bekjendte Racer og ved saadan Krydsning af dem, som Erfaring har godtgjort at tilvebringe nye konstante Racer. Ved Salg har hans Dyr faaet Indpas i næsten alle Slesvigske Præstegjelde, Numedal, Kongsbjerg og Sandbøver, Modum, Gler, Sandesogn, Esøer, Grue, Handeland etc., og har han fra samtlige Steder modtaget Erkjendelser af fuldkommen Tilfredshed, ligesom Bestillingene undertiden have overskredet hvad der kunde effektueres. Foruden Salg modtages ogsaa Soer til Bedækning og er Prisen da 1 Spd. for hver So, 1 Skjeppe Havre og 1 Skjeppe Poteter til Føde i 1 a 2 Doqn. I nedenstaaende Prospektus vil nærmere D^{ph}lysning-er erholdes.

Prospektus.

Etablissementet til Svineavlens Fremme paa Eiendommen Frederiksdal ved Kongsbjerg er i Aar forsynet med Tillægsdyr af forskjellig Race, der i enhver Varietet er konstant, og har til Salg: 1) Unger fra April og udover Sommeren, som, naar de bestilles, koste, 14 Dage gamle, 2 Spd. Stykket, særskilt bestilt Dnegris betales med 2½ Spd.; Han og Hundyr derimod med 4 Spd. med Tilleg af 60 P for hver Uge, de ere ældre. Bestillingen ledsages af 1 Spd. som likvideres ved D^{yr}ets Modtagelse, der bliver Rekvirenten tilmeldt, med Hensyn til den Tid, han onsker den skal ske; thi for de, der maa føres længer Wei tilraades, at de blive en eller flere Uger ældre. (De som ikke bestilles, betales som 1 Spd.). 2) Soer og Dræner, tilkomme i Juli og September f. A., der ligeledes betales efter fornaevnte Regulativ. Disse ville, ved god Medfart lettelig, imod dette Aars Slutning, kunne bringes i en Slagtevægt omkring 30 Pbd., saasom flere af denne Race — isst fransk — fra Foraaret til Høsten have naaet 20 Pbd., og En fra Februar f. A., der i Numedal slagtedes for Jul, endog bragtes til noget over 29 Pbd.

En nærmere Beskrivelse af disse Dyr, tør anses unødvendig ved denne Leilighed, da de i de 2de foregaaende Aar ere udbredte i en temmelig vid Omkreds; dog vil i Aar og ogsaa faaes Afkom af en af de mest anseede engelske Racer af Chinese Afstamning, hvis Flest, for 2 Aar siden i Christianssand, har været betalt med 2 Spd. pr. Pbd. En Dne i 3die Aar af denne Race er tilsalgs.

De, som onske nærmere D^{ph}lysning, fraraades ethvert Brug af Kommissionær, da al forlangt Underrøtning meddeles, naar man behagelig portofrit henvender sig til Indretningens Eier, Kasferer Samuelsen, pr. Kongsbjerg.

3 Februar 1857.

J Henhold til hvad vi anførte i Ugekriftet No. 6 om Frøhandel meddeles her et Uddrag af den fra „Schibblers Frøhandel“ (Emil Smith, Christiania, Nedre Slotsgade No. 8) udgivne Priskurant over de Frøsorter, der antages fornemlig at være af Interesse for Landmanden. Den nævnte Frøhandel paatager sig ogsaa at levere alle andre Frøsorter efter Bestilling:

Turnips.

Antabaga (Purple top Swedish Turnip) 60 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; gul, kugleformet Røpe (Aberdeen yellow bullock Turnip) 54 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; hvid, kugleformet Røpe (White globe Turnip) 34 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; rød, kugleformet Røpe (Woolton hybrid Turnip) 40 $\frac{1}{2}$ pr. Pd. (Efter de i Skotland vundne Erfaringer ere disse fire Sorter Turnips de fordelagtigste, der kunne dyrkes til Kreaturfoder).

Rodvæxter.

Gulerødder, tidlige, lange, røde Hornste, 80 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; Altringham 80 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; Runkelroer, røde, lange Kjømpe, 38 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; Runkelroer, gule, 38 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; Runkelroer, hvide, tykke, 34 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; Pastinak (Hollow crowned Parsnip) 30 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.

Bælgvæxter.

Algerbønner, tidlige Mazagan, 14 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; Do. store Erjarter, 14 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.

Krydderi- og Syltevæxter.

Græskar, forskellige Sorter, 3 $\frac{1}{2}$ pr. Lod.

Fodervæxter.

Vilker, meget store, skotte (Hopetoun Tares) 12 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; Mais, amerikansk til Grønsfoder, 8 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; Raigræs, italiensk (Lolium italicum) 24 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; rød Klover, 24 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., hvid Do. 28 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.; Timothy 12 $\frac{1}{2}$ pr. Pd.

Prøvet Vaarhvede til Sæd

fra Vøll i Bærum sælges efter Prøve, nedlagt i Bogtrykker Fabritius's Kontor.

Godt Sædebyg sælges paa Kjørbo i Bærum. Sammebeds staar ligeledes tilsalgs en Dre af forædlet Race.

Paa Grund af den raske Omfætning i vor Frøhandel er vort Frøoplag stede af sidste Aars bedste Vøl, hvorfor vi kan anbefale den som solid jaavel med Fodervæxter som Havervæxter.

C. C. Jensen & Søn.
36 fra Waterlands-Bo.

Peruvianst Guano.

Ægte peruvianst Guano sælges hos
Joh. W. Olsen.
Skippergaden No. 4.

Christiania Kornpriser.

indenlandst

Hvede, $3\frac{1}{2}$ à $5\frac{1}{2}$ Spb.
Rug, 0 0 intet solgt.
Byg, $2\frac{1}{2}$ à 3 Spb.
Havre, $1\frac{1}{2}$ à $1\frac{1}{2}$ Spb.
do. tienlig til Sæd 9 à 10 $\frac{1}{2}$.

udenlandst

Rug østerrøst 210—212 Pd. 4 Spb. à $4\frac{1}{2}$ Spb.
Rug dansk 202—204 Pd. 17 $\frac{1}{2}$ à 18 $\frac{1}{2}$ Spb.
Byg dansk 186—188 Pd. 17 $\frac{1}{2}$ Spb.
Hvede dansk 208—212 Pd. $5\frac{1}{2}$ à $6\frac{1}{2}$ Spb.
Erter dansk 4 Spb. 60 $\frac{1}{2}$.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Kjømbd. $6\frac{1}{2}$ à 7 Spb. pr. Ld.
Sild, stor Mid. 6 à $6\frac{1}{2}$ Spb. pr. Ld.
Sild, smaa do. $4\frac{1}{2}$ à 5 Spb. pr. Ld.
Sild, stor Christ. $4\frac{1}{2}$ à $4\frac{1}{2}$ Spb. pr. Ld.
Sild smaa do. 18 $\frac{1}{2}$ à 19 $\frac{1}{2}$ Spb.
Storfis 6 $\frac{1}{2}$ à 7 $\frac{1}{2}$ Spb. pr. Bog.
Middelfis 1 Spb. à 1 Spb. 6 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Smaafis 4 $\frac{1}{2}$ à 1 Spb. pr. Bog.
Rødfis 7 $\frac{1}{2}$ à 7 $\frac{1}{2}$ Spb.

Udgiverens Adresse:

Proprietær Schrøder. Vøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Meteorologiske Dagttagelser paa Christiania Observatorium.

1857. April.	Barometerstand i franske Lin. ved 0°.			Temperatur i Skyggen. R.			Betræknings.
	Nl. 7 F.	Nl. 2 C.	Nl. 10 C.	Nl. 7 F.	Nl. 2 C.	Nl. 10 C.	
16	332'' 2	334'' 0	336'' 0	+ 2° 8	+ 6° 4	+ 2° 1	Skyet SSO.
17	337 8	338 4	339 3	+ 1 8	+ 7 3	+ 1 0	Blandt SSO
18	340 4	340 2	340 0	— 0 5	+ 6 9	+ 3 7	Skyet. Lidt Taage Form. Svag S.
19	339 7	339 3	338 8	+ 3 0	+ 8 0	+ 3 2	Tykt og taaget Form. siden Kl. do. S.
20	337 9	337 8	337 6	+ 3 7	+ 3 9	+ 3 0	Blandt; lid Regn NO.
21	335 4	336 5	337 3	+ 2 9	+ 0 7	— 2 1	Tykt. Regn og Sne SO—NO.
22	337 5	337 0	337 4	— 3 6	+ 1 4	— 0 6	Noget skyet NO.

Holden af Regn og smeltet Sne = 1,74 Tinter.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.